ANUL XIII.— No. 2095. 4 PAGINI 3 LEI Miercuri 1 Iulie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60 Redacţia şi provincia 3.26.69

Campionatele naţionale de atletism s'au terminat într'o splendidă apoteoză

M. S. Regele a urmărit campionatele dela prima până la ultima întrecere

Vămanu a stabilit un record la suliţă, iar Nemeş a fost extraordinar pe 400 metri

Suveranul urmărind desfăşurarea probelor

Campionatele Românici de atletism s'au terminat eri într'o splendidă apoteoză. Sub augustul patronaj şi prezenţa M. S. Regelui—care a dat atleţilor o însufleţire cum rar se poate întâlni—ziua doua a «Naţionalelor» a constituit pentru atleţii, care repreentau floarea atletismului românesc—şi pentru federaţia română de atletism atât de greu pusă la încercare în ultima vreme—un fericit reviriment şi o răsplată meritată.

Natura a ţinut par'că şi ea de dată aceasta să-şi dea concursul. Cât despre public, el nu a existat decât pe gazonul stadionului, unde ochiul atent al M. S. Regelui a putut constata că atletismul a rămas acelaş sport frumos, dar neînţeles de masse.

Dacă au lipsit «Naţionalelor» din acest an cadrul impunător şi publicul numeros, am avut în schimb în ciuda condiţiunilor vitrege, un sport de o pură calitate şi un final care a entuziasmat.

M. S. Regele primul spectator pe stadion

M. S. Regele a rămas acelaş pasionat pentru atletism şi cine a vrut să se convingă cât de mult ţine Regele nostru la acest sport, trebuia să vină eri dimineaţă la O. N. E. F. pentru a vedea un exemplu de înaltă concepţie sportivă.

Să vadă cum dela ora 9 dimineaţă, când nimeni în afară de atleţi şi oficiali nu era pe stadion, M. S. Regele, în modul cel ma puţin protocolar, ca un adevărat iubitor de sport, şi-a făcut apariţia, urmărind probă cu probă, interesându-se, cerând relaţii şi aplaudând din toată inima isprăvile atleţilor, într'un cuvânt, identificându-se timp de patru ore cu mişcarea atletică românească.

Ce altă încurajare mai frumoasă ar fi putut primi eri campionii noştri, decât atitudinea atât de sportivă, atât de regească, pe care Primul Sportiv al ţării [illegible] o eri pe stadionul O. N. E. F.?

Şi ce amintire mai frumoasă ar fi putut duce atleţii veniţi din toate colţurile ţării, decât acea plăcută aducere aminte a celor patru ore petrecute pe stadion, având în mijlocul lor pe M. S. Regele care i-a cunoscut, i-a apreciat şi i-a felicitat pe toţi?

«Naţionalele» de atletism puteau avea un final mai frumos ca cel de eri!

Dacă publicul a lipsit, nu trebue să fim mâhniţi, căci avem impresia că evenimentul de eri a fost prea intim, iar gestul M. S. Regelui prea frumos, pentru a putea fi înţeles în toată valoarea lui de publicul nostru care nu este încă format pentru atletism.

INTERES PENTRU ATLETISM PE TOATA LINIA

In tot timpul desfăşurării campionatelor, M. S. Regele însoţit de d-nii I. Cămărăşescu, G. Plagino, N. Boerescu, ing. N. Mărăscu, M. Savu s'a deplasat în fiecare colţ al stadionului, urmărind cu atenţie fiecare probă şi discutând cu fiecare în parte diferite chestiuni în legătură cu sportul atletic.

De altă parte, d-nii miniştri Inculeţ, Jean Seba şi general Pârâianu, general V. Bădulescu, Jean Lucescu, col. Lascăr, col. Pavlid, formau un alt grup care cerea mereu relaţii, interesându-se de fiecare atlet în parte urmărind cu atenţie modul cum se desfăşurau concursurile.

GUVERNUL ACORDA O SUBVENTIE DE 100.000 LEI

Intr'un cuvânt, atletismul a fost eri preocuparea de căpetenie a tuturor şi se pare că o nouă eră se pregăteşte acestui minunat sport.

Ca unii care cunoaştem poate mai mult ca oricine greutăţile ce le întâmpină atletismul în calea desvoltării lui, suntem cei care aşteptăm cu cea mai mare nerăbdare o schimbare în soarta acestui sport.

Un început s'a şi făcut de altfel eri, când entuziasmat de performanţele realizate dar şi de mizeria în care se sbate sportul atletic, d. ministru Inculeţ, a oferit ca subvenţie din partea guvernului suma de lei 100.000, federaţiei române de atletism.

Un mai frumos dar nici nu se putea găsi. El a fost apreciat aşa cum se cuvenea de întreaga asistenţă, iar M. S. Regele a felicitat pe d. ministru Inculeţ.

Examenul sportiv

Tânărul Gurău a răsturnat toate pronosticurile

Prima probă a zilei a fost aruncarea greutăţii, disputată pe un teren moale, care a influenţat asupra rezultatelor. Rezultatul final a însemnat o dublă surpriză. Prima a fost slaba performanţă a lui Hersseny dela Cluj, iar a doua splendidul rezultat obţinut de tânărul elev de la Brăila Gurău, care ne-a dovedit eri că posedă calităţi reale. Natura l-a înzestrat. Rămâne acum ca el să profite de frumoasele resurse. Sub atenta supraveghere a unui specialist, Gurău est capabil de mari performanţe. Noi le aşteptăm şi le dorim din toată inima.

Altă surpriză: Borcoman dela Cluj este un atlet de o statură potrivită care însă posedă o mare vigoare. Herssenny nu a fost într'o zi bună, dar posedă, indiscutabil, mari resurse.

REZULTATUL

Gurău, C. A. Brăila 13 m. 53.
Borcoman, C. A. Cluj 12 m. 33
Herssenny, C. A. Cluj 12 m. 04

LAPUŞAN A CAŞTIGAT NET

Cursa de 800 m. din acest an nu a putut egala nici pe departe pe aceia din anul trecut. Concurenţi puţini şi de forţe disproporţionate şi terenul mult prea moale, au contribuit ca această alergare să nu poată constitui regalul aşteptat.

Lăpuşan a dominat net, iar Manea a fost singurul atlet care a contat, rezultatele slabe şi care indică un sensibil regres în demifondul românesc.

REZULTATUL

Lăpuşan, V. Dacia 2 m. 6 s. 4
Manea, St. R. 2 m. 12 s. 3
Grandpierre I. A. R.

BAKO INVINGATOR LA INALŢIME

Starea terenului a influenţat desigur rezultatul, căci Bako este în formă de 1 m. 80, iar Frantz poate trece cu uşurinţă peste 1 m. 75.

Probă care ne-a convins că atletismul românesc se găseşte încă pe o scară de inferioritate, făcându-ne să regretăm dispariţia prematură a lui Rusu şi Ştefan.

Totuşi şi aci apar câteva elemente tinere cu reale posibilităţi, aşa cum este cazul lui: Sianţu, ucenic, în vârstă de 17 ani, Brau, Talski şi chiar Solvay.

REZULTATUL

Bako, C. A. Cluj 1.75
Frantz, Ol. Brasov 1.70
Talski, Iahn 1.65
Şianţu, Astra Arad 1.60

DINU CRISTEA CEL MAI BUN ALERGATOR DE FOND

Resursele lui Dinu Cristea par a fi inepuizabile. Căci cine şi-ar fi putut închipui ca după cursa de Duminecă la 5000 metri, va câştiga — şi cu câtă uşurinţă! — campionatul pe 10 klm.

D. ing. Mărăscu posedă desigur în el un alergător de mare clasă, şi credem că el trebue să treacă hotarele ţării. F. R. A. are datoria să-l trimită la Varşovia sau Budapesta să concureze cu alergători străni, spre a învăţa, spre a se întâlni cu alergători de aceiaşi clasă cu el sau mai buni. Noi mergem până acolo încât învăţăm federaţia să-l trimită la Olympiadă. Cristea merită şi mai ales are ce profita de pe urma unei săptămâni petrecute în mijlocul celor mai buni atleţi din lume. Aceasta cu atât mai mult cu cât el, acolo, nu ar fi singur, ci ar avea în studenţii dela I. S. E. F. buni sfătuitori.

Cursă pe 10 klm. nu a avut istoric căci Dinu Cristea şi-a dominat, ca şi la 5 klm., în mod net şi indiscutabil adversarii.

Singur Comănescu a mai ţinut piept onorabil. Au fost concurenţi puţini şi aceasta trebue să ne îngrijoreze. Avem un Dinu Cristea şi în urma lui un mare gol.

REZULTATUL

Dinu Cristea (St. R.) 33 m. 42.
Comănescu (V. D.) 36 m. 30.
Bălăran (S. A. R.) 38 m. 51.

HAVALEŢ, CAMPION PENTRU A ŞAPTEA OARA

Frumoasă coincidenţă. Eri, de ziua numelui, Petre Havalet şi-a însuşit pentru a şaptea oară în mod consecutiv titlul de campion naţional la aruncarea discului.

Ca şi în ceilalţi ani, el şi-a dominat net adversarii. Atletul Metropolei pare că îşi revine în forma din trecut şi credem că până la Berlin el va putea atinge 46—47 metri.

REZULTATUL

Havaleţ (Metropola) 44 m. 27.
Marian (V. D.) 37 m. 98.
Dietrich (Iahn) 37 m. 39.
Ciaclani (C. F. R.) 36 m. 20.

FR. NEMES, UN MARE ALERGATOR

La 400 metri, din cele trei serii nu se prezintă la start decât patru alergători. Se dispută direct finala.

Iordache are pista exterioară şi porneşte într'un tempo rapid. Pe primele 200 metri Nemeş atacă puternic în linie dreaptă reuşind să-şi depăşească adversarii şi să câştige net, în 51 s. 4.

Nemeş a făcut o alergare excepţională pentru care merită cu prisosinţă toate felicitările.

Lui Iordache îi lipseşte încă experienţa şi mai ales antrenamentul. O cursă pe 400 metri ca şi una pe 800 metri nu este chiar atât de simplu de alergat.

REZULTATUL

Nemeş (C. A. Recas) 51 s. 4.
Iordache (St. R.) 53 s. 2.
Klein (Macabi Cern.) 55 m.
Oö (C. A. T.) 55 s. 6.

EILHARDT, CAMPION LA PRAJINA

In tânărul student Eilhardt, atletismul românesc posedă un săr[illegible]r cu prăjina [illegible] bine [illegible] fiziceşte, având în faţa lui [illegible] ani buni de acum înainte, Eilhardt este atletul capabil să înalţe recordul naţional la 4 metri.

Eri, după un început modest la 3 m. 20, Eilhardt a rămas cu Biro. Duelul a avut faze interesante şi emoţionante.

In cele din urmă Eilhardt a triumfat reuşind să treacă 3 m. 60. Incercând 3 m. 75, nu reuşeşte să treacă şi astfel recordul lui Dr. L. Biro rămâne încă pe tabelă.

Pentrucă a venit vorba de Biro, vom menţiona gestul sportiv al atletului clujean care eri a împrumutat prăjina sa lui Eilhardt.

REZULTATUL

Eilhardt C. A. Recas 3 m. 60.
Dr. Biro C. A. Cluj 3 m. 40.
Beatu St. R. 3 m.
G. Sollozzi C. A. Recas 2 m. 90.

VĂMANU A STABILIT DOUA RECORDURI NAŢIONALE LA SULIŢA

Concursul se apropie de sfârşit.

(Continuare în pag. II-a)

Concentrarea forţelor

«Un sportiv» — cel puţin aşa semnează — ne adresează o lungă scrisoare în care ne mărturiseşte interesul pentru toate propunerile noastre preconizând reforme, dar îşi exprimă în acelaş timp credinţa că oficialitatea nu va ţine seamă de nici una din sugestiile semnatarului acestor rânduri.

Se poate, dar asta nu înseamnă nici că propunerile noastre nu sunt bune, nici că perseverând nu s'ar putea ca într'o zi să găsim altă atmosferă, alţi oameni sau chiar pe aceştia de acum, dispuşi să inoveze.

Noi susţinem că nu putem lăsa progresul să fie o chestiune de întâmplare. Trebue să-l pregătim şi atunci avem datoria să adoptăm sisteme, instituţii şi măsuri cari în alte ţări au fost verificate sub raportul rezultatelor.

In această privinţă Franţa constitue o pildă admirabilă. Nu daţi prea mare însemnătate celor văzute cu prilejul vizitei făcută de Olympique Marseille, nu este nici cea mai bună echipă a Franţei şi nu după jocul unei echipe poţi judeca footballul unei ţări.

După părerea noastră în Franţa s'au făcut enorme progrese din toate punctele de vedere.

Sub raportul difuzării s'a ajuns la cifre extraordinare, iar în privinţa clasei situaţia se prezintă la fel de strălucită.

Urmăriţi în această privinţă rezultatele din toiul sezonului şi realizările echipelor mai mici şi veţi fi de părerea noastră.

Toate acestea s'au realizat numai în[illegible] francezii n'au ezitat să adepte tot ce a fost interesant în toate legislaţiile sportive, tot ce a fost mijloc de progres.

La crearea Diviziei Naţionale franceze s'a adoptat textul integral al regulamentului ligei engleze şi din primul moment s'a stigmatizat barajul, hotărându-se ca ascensiunea să fie automată.

Când au oficializat profesionalismul şi-au însuşit o măsură care în urmă cu 10 ani a fost reţeta de progres în Italia, anume au introdus posibilitatea utilizării a patru străini în echipă. Coeficientul acesta l'au redus anul trecut la trei şi îl vor reduce până va dispare complect, după ce străinii au făcut lucru de pioneri.

Putem continua cu exemplele Franţei deşi foarte puţină lume este convinsă că Franţa a progresat.

Acum două trei zile am semnat un articol în care arătam că Anglia studiază pentru anul viitor sistemul retrogradării şi ascensiunei automate a ultimilor patru din liga primă şi a primilor patru din liga secundă.

Ţara care s'a grăbit să studieze această propunere este Franţa.

Se duce în prezent o mare campanie se studiază în cercurile oficiale posibilitatea adoptării acestei măsuri, care ar însemna o anuală transfuzie de sânge ce s'ar face campionatului naţional. Vedeţi dar, că atunci când este de imitat un exemplu bun se găsesc ţări cari să nu ezite un singur moment. La noi orice propunere privită prin sticla intereselor de club este diformată şi în acest caz cum vreţi să găsească înţelegere.

Noi de pildă verificând anumite date statistice şi reţinând anumite simptome caracteristice în manifestările din cadrul campionatului naţional, susţinem că este cazul să ne gândim la o concentrare a forţelor divizionare.

Problema s'a mai pus şi în Italia în urmă cu zece ani şi a fost rezolvată, pentrucă a existat convingerea că este singurul mijloc de îndreptare, convingere de altfel justificată de rezultatele cari se văd acum.

Concentrarea forţelor divizionare înseamnă după noi:

Crişana să fuzioneze cu C. A. O., A. M. E. F. A. cu Gloria, Universitatea cu Victoria, Ripensia cu Chinezul şi în felul acesta să se creeze cluburi cari să angajeze întreaga suflare sportivă a unui anumit centru. Publicul să nu mai fie împărţit, cluburile acestea fuzionate să fie adevărate forţe şi să dispară lucrătura dintre cluburile locale, mai gravă în consecinţe decât orice.

Evident dacă într'o zi o asemen[illegible] în mod serios, o seamă de oameni [illegible] club ameninţaţi să devină şomeri s'ar împotrivi, realitatea este însă că o măsură ca aceasta ar fi de cel mai mare interes. Gândiţi-vă ce cluburi provinciale puternice am avea, ce mase de suporteri ar avea în spatele lor şi ce mijloace locale ar angrena. Intr'un an doi de sudură cluburile acestea ar deveni cum sunt în Italia elemente de manifestare locală, pe cari autorităţile s'ar grăbi să le susţină cu cele mai variate şi insistente mijloace. Prin această concentrare s'ar crea vacanţe în Divizia Naţională, dar le-am complecta uşor chemând la viaţă centre ca Braşov, Craiova, etc., cari trebuesc emancipate fiind în plină evoluţie.

După atâtea propuneri o formulăm şi pe aceasta. Federaţia noastră ar trebui să reflecteze dacă nu e cea mai potrivită petru a da o nouă animaţie footballului din România, care orice s'ar spune are nevoie de tonifiante serioase.

LIS.

Olympique Marseille şi-a încheiat turneul cu o victorie

Combinata C. F. R.-Unirea Tricolor a fost învinsă cu 3-2 (2-2)

Deşi zi de lucru, ultimul match al lui Olympique Marseille, jucat eri pe Venus, în compania unei combinate Unirea Tricolor — C. F. R., a fost urmărit de o asistenţă surprinzător de numeroasă. Fireşte, nici de data aceasta imensele tribune ale stadionului din Splaiul Independenţei n'au fost pline, dar, în orice caz, s'a înregistrat un număr aproape dublu de spectatori decât la precedentele matchuri ale francezilor.

Probabil că asistenţa ar fi fost şi mai numeroasă dacă în locul combinatei, Olympique Marseille ar fi primit replica Ripensiei, echipă cu galoane definitiv câştigate în preferinţele publicului şi capabilă să aducă lume în orice împrejurări.

Eri, publicul a venit mai puţin pentru combinată şi mai mult pentru francezi, ceeace nu s'ar mai fi întâmplat în cazul când adversarii francezilor ar fi fost campionii României.

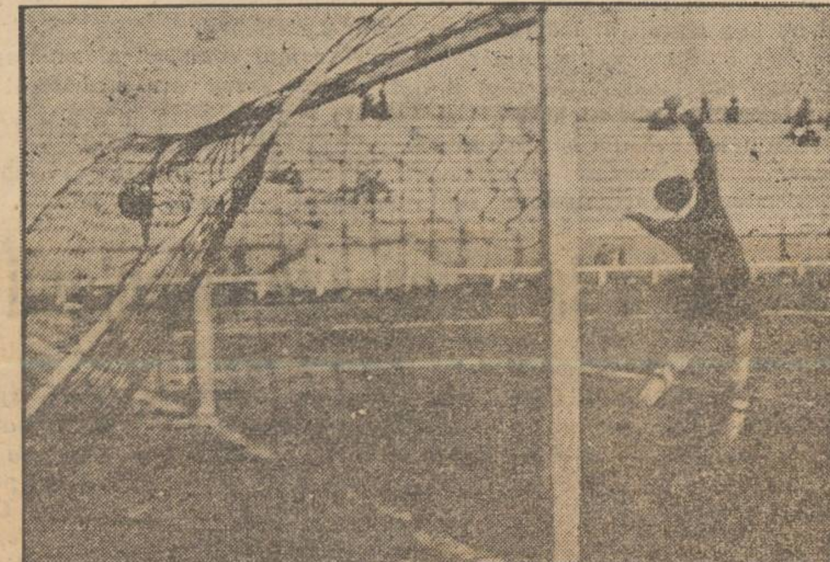
Nu e vorbă că şi organizato[illegible] să nu fie cu supărare — au fost foarte puţini deferiţi faţă de public, — le cochon de payant, — căruia i s'a anunţat o formaţie prin gazetă şi s'a dat pe teren o improvizaţie cu alde Gavăd şi Vasioi.

Dar să abandonăm consideraţiunile acestea asupra publicului şi a organizării şi să trecem la cronica partidei.

Incontestabil, oaspeţii au furnizat eri cel mai bun joc al lor în cadrul turneului din România. In repriza a doua, mai cu seamă, Olympique Marseille a avut momente nu numai de certă superioritate, dar şi de football de bună calitate. Jocul lor iute, agresiv, cu deschideri lungi pe aripi şi cu schimburi rapide între compartimente, a fost eri mult mai şlefuit decât în partidele precedente şi, deşi, multe lucruri frumoase au fost urmate de stângăcii supărătoare, publicul şi-a exprimat satisfacţia prin aplauze semnificative.

Fără îndoială, francezii sunt şi mai buni decât au arătat eri. In formaţie complectă, oaspeţii constitue un unsprezece redutabil, care, chiar dacă nu posedă technica şi rafinamentul echipelor austriace, maghiare şi cehoslovace, poate realiza performanţe excelente, graţie tocmai simplicităţii cu care lucrează balonul.

(Continuare în pag. III-a)

O intervenţie fără succes a lui Di Lorto